

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/588/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112222585
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7112222585.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Andreja Šalatu, v právnej veci žalobcu CETELEM SLOVENSKO, a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, zastúpeného JUDr. Helenou Strachotovou, advokátkou so sídlom Hviezdoslavova 7, Martin, proti žalovanej M. N., G. X. J. X, Košice, t.č. na neznámom mieste, zastúpená opatrovníčkou Ivanou Géciovou, zamestnankyňou Okresného súdu Košice I, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej OZ právna pomoc spotrebiteľom, Sofijská 13, Košice, IČO: 42 247 268, právne zastúpený JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom Stará Baštová 2, Košice, v konaní o zaplatenie 497,32 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I, č.k. 17C/61/2013-157 zo 4. februára 2014

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby do sumy 500,07 €, zaplatenia úrokov vo výške 23,4 % ročne od 16.2.2011 do zaplatenia zo sumy 500,07 €.

V prevyšujúcej časti z r u š u j e rozsudok a v rozsahu zrušenia vec v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa (ďalej len súd) žalobu zamietol a vyslovil, že žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu trovy konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 82 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca žalobu o 497,32 € s prísl. odôvodnil tým, že na základe písomnej žiadosti - návrhu na uzavretie zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru a vydání úverovej karty zo dňa 20.4.2002 poskytol žalovanej revolvingový úver formou poskytnutia úverového rámca. Žalovaná vyčerpala z úverového rámca ku dňu 31.7.2009 peňažné prostriedky v celkovej výške 2.166,24 €. Žalovaná sa zaviazala splatiť úver formou čerpania peňažných prostriedkov z poskytnutého úverového rámca formou pravidelných mesačných splátok vo výške minimálne 5 % z tohto rámca, splatných vždy k 10. dňu kalendárneho mesiaca., počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom boli peňažné prostriedky čerpané. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil. Podľa bodu IV.-3 VUP, ak žalovaný poruší povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas je žalobca oprávnený požadovať od neho zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 8% z každej splátky, s úhradou ktorej sa dostal do omeškania viac než 30 dní a bol žalobcom na zaplatenie vyzvaný. Výzvy na úhradu zmluvnej pokuty boli realizované formou automatizovaných písomných upomienok, naposledy listom zo dňa 24.2.2011. Dňa 31.3.2011 sa stal splatný dlh žalovaného vo výške 597,- €. Žalovaná zaplatila žalobcovi dňa 5.10.2011 sumu 40,58 €, dňa 23.3.2012 sumu 30,- € a dňa 30.4.2012 sumu 30,- €, pohľadávka žalobcu tak predstavuje sumu 497,32 €.

Súd konštatoval, že je to drobný spor a vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov v kópii - žiadosť - zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru uzavretá medzi

účastníkmi konania dňa 20.4.2002 vrátane všeobecných podmienok CETELEM Slovensko a.s. pre poskytnutie revolvingového spotrebiteľského úveru a vydanie úverovej karty, odstúpenie od úverovej zmluvy č. 42606436409100 zo dňa 24.2.2011 adresované zo strany žalobcu žalovanému, výpisom z obchodného registra žalobcu, potvrdenie žalobcu o odfinancovaní peňažných prostriedkov na úverovom prípade č. 42606436409100 a potvrdenie o prijatí splátok registrovaných na úverovom prípade č. 42606436409100, výpisy z účtu č. 42606436409100, sadzobníkmi poplatkov žalobcu platných od 1.10.2004, 1.8.2005, 6.2.2006, 1.5.2007, 1.1.2008, 1.9.2008, 1.1.2009, 2.2.2009, 1.7.2009, 1.8.2009, 1.4.2010, 11.6.2010 a 15.11.2010 a zistil, že žalobca dňa 20.4.2002 uzavrel ako veriteľ na jednej strane so žalovaným ako dlžníkom na strane druhej zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru a vydání úverovej karty č. 260612757198791. Na základe zmluvy žalobca vydal žalovanej úverovú kartu a poskytol jej úverový rámec vo výške 497,91 € (15.000,- Sk) pri mesačnej úrokovej sadzbe 2,39 %. Žalovaná podľa potvrdenie žalobcu o odfinancovaní peňažných prostriedkov na úverovom prípade č. 42606436409100 bola v období od 25.4.2002 do 29.5.2007 predajcovi v úverovom prípade žalovanej financovaná suma 1.223,20 € a od 5.3.2007 do 29.7.2009 bola priamo žalovanej poskytnutá celková suma 846,84 €. Podľa potvrdenia o prijatí splátok registrovaných na úverovom prípade č. 42606436409100 žalovaná od 9.5.2002 do 13.5.2006 pomerne pravidelne uhrádzala mesačne sumu 24,90 €, 18.9.2006 uhradila naraz 531,47 € a od 12.4.2007 do 9.7.2010 opäť takmer pravidelne uhrádzala mesačne 24,90 až 25 €. Celkovo tak uhradila 2.803,68 €. Následne ešte uhradila 100,58 €, pričom Všeobecné úverové podmienky pre poskytnutie revolvingového spotrebiteľského úveru boli na zadnej strane zmluvy ako jej neoddeliteľná súčasť, podľa bodu III-3.-1. VÚP a časti B) zmluvy je klient povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver formou pravidelných mesačných splátok vo výške 5 % z poskytnutého úverového rámca, splatných vždy k 10. dňu kalendárneho mesiaca.

Súd o.i. dôvodil, že v zmysle bodu IV.-5. VÚP výpoveď aj odstúpenie od zmluvy je potrebné vykonať formou doporučeného listu. Odstúpenie nadobúda účinnosť ku koncu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bolo doručené oznámenie o odstúpení druhej zmluvnej strane. Ku dňu účinnosti odstúpenia je splatný celý dlh klienta voči Cetelem. Odo dňa splatnosti dlhu je Cetelem oprávnený účtovať klientovi úroky z omeškania vo výške 0,08 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania, a pretože podľa bodu IV.-6. všeobecných podmienok Cetelem doručuje všetky písomné oznámenia klientovi najmä poštou, a formou obyčajnej alebo doporučenej zásielky na jeho poslednú známu adresu. Ak klient písomnosť neprevezme, považuje sa písomnosť za doručenú dňom márneho uplynutia úložnej lehoty alebo z dôvodu nedoručiteľnosti (napr. zmena adresy) dňom jej vrátenia Cetelemu. Listom zo dňa 24.2.2011 žalobca oznámil žalovanej, že z dôvodu omeškania žalovanej so splácaním úveru od zmluvy odstupuje a úver sa stáva ku dňu 31.3.2011 splatným v celom rozsahu a vyzval ju na úhradu dlžnej sumy výške 597,90 €, z toho: 500,07 € úverová istina, 69,23 € dlžné úroky, poplatky a poistné a 28,60 € zmluvná pokuta za omeškanie. Žalovaná z toho zaplatila žalobcovi dňa 5.10.2011 sumu 40,58 €, dňa 23.3.2012 sumu 30 € a dňa 30.4.2012 sumu 30 €.

Súd citoval §§ 1, 2, 3 ods. 1, 4 ods. 1, 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a dôvodil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí (§ 43 Občianskeho zákonníka) obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad. Zákomom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34). Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských

zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, lebo že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanovíť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam., čo spôsobí, že ak podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa, preto podľa ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 v znení platnom do 31.12.2008 výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V znení platnom od 1.1.2009 do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (je v omeškaní žalovaná). Úroková miera v čase uzavretia predmetnej zmluvy pri úveroch poskytovaných bankami obyvateľstvu predstavovala v priemere 9,85% ročne. Dojednaný úrok vo výške 28,68 % ročne (2,39 % mesačne) žalobcu podstatnou mierou prekračoval horný limit obvyklej úrokovej miere. Žalobca si uplatnil úroky v dvoj až trojnásobnej výške ako poskytovali banky v rovnakom období, čiže podstatne prekračujúc obvyklé úroky poskytované bankami. Dohodnuté úroky sú odplatom za používanie istiny, nemajú zabezpečovaciu funkciu a na to, že ich výška je v rozpore s dobrými mravmi nemá vplyv, že táto bolo dobrovoľne dohodnutá. V súlade s dobrými mravmi je taká výška úroku, ktorá predstavuje primeranú výšku odplaty (odmeny za užívanie požičanej istiny), teda ňou dôjde k zhodnoteniu požičaných peňažných prostriedkov bežným (obvyklým) spôsobom. V rozpore s dobrými mravmi podľa súdnej praxe je spravidla taká výška úrokov dojednaná v zmysle § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru obvyklú v čase ich dojednania stanovenú najmä s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o úvere často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky, čo odporuje dobrým mravom. Z tohto dôvodu považoval súd predmetnú zmluvu, ktorá je svojím obsahom zmluvou o spotrebiteľskom úvere, v časti týkajúcej sa výšky úrokov za neplatnú.

Súd zistil, že ide o dojednanie zmluvnej pokuty, v rámci spotrebiteľských zmlúv takéto dojednanie zásadne nemôže byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len v zmluve samotnej, resp. na listine, ktorú spotrebiteľ podpisuje (nález ÚS ČR I. ÚS 3512/11). Nemožno nespomenúť, že celé znenie VÚP je vytlačené na zadnej strane zmluvy miniatúrnym písmom, kedy samozrejme počet strán VÚP pri aplikácii určitej bežnej veľkosti písma by bol tiež oveľa väčší. Avšak žalobca práve použitím maličkého písma VÚP, ako keby dopredu rátal s tým, že zákazník pri uzatváraní zmluvy VÚP nebude čítať. S poukazom na tendenciu ochrany spotrebiteľa pred zneužitím určitého mocenskejšieho postavenia žalobcu diktovaním akýchkoľvek podmienok v rámci VÚP, ktoré sú v rámci už hotovej predtlačky na zadnej strane zmluvy, je potom nutné uzavrieť, že takto koncipované VÚP, či z pohľadu veľkosti písma, rozsahu, ale najmä náročnosti pochopenia právnej stránky veci, t.j. aké presné povinnosti pre klienta s uzavretím danej zmluvy vyvstanú, aké konkrétne poplatky, sankcie a podobne mu hrozia, najmä ak sa majú týkať dvoch de facto rôznych zmlúv - o poskytnutí revolvingového úveru a o vydaní úverovej karty, možno považovať za nejasné, neurčité, pre bežného človeka (bez právnického vzdelania) nezrozumiteľné a teda s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka za neplatné. Z vyššie uvedených dôvodov je súd nútený konštatovať, že účtovania akýchkoľvek nákladov, poplatkov, sankcií žalobcom žalovanému je nedôvodné. Žalovaná v zmluve výslovne zaškrtila odmietnutie poistenia.

Súd konštatoval, že žalobca žalovanej postupne poskytol peňažné prostriedky v celkovej výške 2.070,06 €, ktoré mu ona postupne uhradila vo výške 2.904,26 €, je zrejmé, že žalovaná žalobcovi dlžnú istinu aj so zákonnými úrokmi z omeškania ešte pred podaním žaloby uhradila. Preto súd žalobu zamietol.

Trovy žalobcu pozostávajú z trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej služby za 2 úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia, žaloba), t.j. 2 x 33,19 € + režijný paušál 2 x 7,81 €, spolu trovy právneho zastúpenia 82 €. Úkony ním vykonané boli v záujme ochrany žalovaného, sledovali procesnú ochranu proti tvrdenému nároku, boli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom, teda ich súd posúdil ako účelné (§ 142 ods. 1 O.s.p.) O povinnosti žalobcu zaplatiť prisúdenú náhradu trov konania vo výške 82 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

V podanom odvolaní žiadal žalobca napadnutý rozsudok zmeniť a vyhovieť žalobe v celom rozsahu alebo zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu k novému prerokovaniu veci.

Nie je tu súhlas odvolateľa s dôvodmi v rozsudku, lebo výška úrokovej sadzby je obdobná ako pri poskytovaní revolvingových úverov a v iných finančných spoločnostiach, žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky na trhu nebankových subjektov, tam je vyššie riziko nesplácania úveru. Ak súd uvádza, že písmo VÚP je maličké a žalobca ako by dopredu rátal s tým, že zákazník pri uzatváraní zmluvy VÚP nebude čítať, ide o tvrdenie súdu, ktoré nemá oporu v súdnom dokazovaní. O. i. v danom prípade zmluva obsahuje všetky zákonné náležitosti a tvrdenie súdu, že sa nemohol žalovaný zoznámiť s obsahom zmluvy s ohľadom na veľkosť písma, je tvrdenie, ktoré nemá oporu v dokazovaní súdu ani v uzatvorenej zmluve. Zmluva aj všeobecné podmienky sú napísané písmom rovnako veľkým, okrem častí, ktoré to umožňuje zákon, napr. názov zmluvy, označenie klienta, označenie jednotlivých častí zmluvy. Nie je teda možné vyvodiť, že klient zmluvu alebo VÚP nečítal a nezoznámil sa podrobne so znením zmluvy. Takéto tvrdenie nemá žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní a je len hypotézou súdu, ničím nepodloženú. Rozhodnutie súdu I. stupňa je založené na domnienke súdu a nie na vykonaných dôkazoch. Navyše je podľa názoru žalobcu nelogické, aby klient, ktorý si berie úver v pomerne vysokej sume, si neprečítal podmienky poskytnutia úveru a ak tak urobil, tak to nemôže ísť na ťarchu veriteľa. Nesúhlasil s tvrdením súdu, že písmo je nečitateľné - písmo je bežným zrakom čitateľné a v konaní ani žalovaná strana nenamietala, že by zmluvu nemohol s ohľadom na veľkosť písma prečítať. O. i. namietal, že pri uzatváraní zmluvy boli dodržané všetky podmienky vyplývajúce z osobitnej právnej úpravy, obsiahnutej v zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktoré napokon žalovanej umožnili úvahu o tom, či za daných podmienok zmluvu uzavrie alebo nie. Taktiež kritériom na priznanie náhrady trov konania podľa § 142 O.s.p. je nielen miera úspechu vo veci, ale aj účelnosť vynaložených trov, nie je možné priznávať trovy vedľajšiemu účastníkovi (ďalej len VÚ). Vyjadrenie má z hľadiska argumentačných náležitostí ku žalobe rozhodujúci význam, ak je kvalifikované, avšak VÚ na strane žalovanej žiadnu mimoriadnu námahu si nedal s rozborom veci a preto nemá jeho vyjadrenie žiadny význam, mal súd použiť § 150 O.s.p., účelom združenia podľa jeho stanov je kolektívna ochrana spotrebiteľov podávanie žalobou podľa zákona o ochrane spotrebiteľov (§ 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z.) a toto združenie sa nemôže zastupovať právnym zástupcom, lebo vznikajú ďalšie trovy, združenie má znášať trovy z vlastných prostriedkov.

Odvolací súd postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. (verejným vyhlásením rozsudku bez nariadenia pojednávania s použitím § 156 ods. 3 O.s.p.) preskúmal rozsudok podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a rozsudok čiastočne potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p., lebo je vecne správny, súd v tejto časti riadne zistil skutkový stav a vec aj správne právne posúdil.

Súd prvého stupňa predčasne žalobu zamietol v celom rozsahu. Rozsudok je vecne správny čo do zamietnutia žaloby do sumy 500,07 € a zaplata úrokov vo výške 23,4 % ročne od 16.2.2011 do zaplata a to zo sumy 500,07 €. Súd prvého stupňa správne citoval § 2 písm. a), b) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, lebo jednoznačne išlo o spotrebiteľský úver v tejto veci a špecifikoval omeškanie žalovanej so splácaním úveru na str. 4, druhý odsek rozsudku tak, že žalobca odstúpil až listom zo dňa 24.2.2011 po omeškaní so splácaním úveru, ku 31.3.2011 je splatný v celom rozsahu a vyzval ju na náhradu dlžnej sumy vo výške 597,90 € z toho 500,07 € je úverová istina, 69,23 € dlžné úroky, poplatky a poisťné, 28,60 € zmluvná pokuta za omeškanie a z toho mala žalovaná zaplatiť žalobcovi až 5.10.2011 časť uvedenej sumy. Nebolo sporné v tomto konaní, že Všeobecné úverové podmienky pre poskytnutie revolvingového spotrebiteľského úveru boli na zadnej strane zmluvy uvedené ako jej neoddeliteľná súčasť (bod III-3, I-VÚP a časti B zmluvy). Taktiež nebolo sporné, že žalovanej boli

poskytnuté celkové peňažné prostriedky vo výške 2.070,06 €, avšak ona postupne uhradila 2.904,26 € a vyhradila si plniť zmluvu bez poistného.

Vzhľadom na uvedené, keďže sa úver stáva splatným ku dňu 31.3.2011 v celom rozsahu podľa žalobcu a žalobou si uplatnila ona 497,32 € spolu so zmluvnými úrokmi vo výške 23,4 % ročne od 16.2.2011, správny je rozsudok súdu prvého stupňa, že je treba zamietnuť žalobu v sume 500,07 € úverovej istiny a úrokov z omeškania 23,4 % ročne od 16.2.2011 do zaplatenia zo sumy 500,07 €, keďže odstúpil žalobca od úverovej zmluvy, a to v celom rozsahu z dôvodu omeškania žalovanej, a tak žalovanej nevznikla povinnosť platiť revolvingový úver čiastočne po sumu 500,07 € aj s príslušenstvom v čase neplatnosti zmluvy, ktorý zapríčinila žalovaná. Správne je aj konštatovanie súdu prvého stupňa, že vychádzal z § 4 ods. 3 zák.č. 258/2001 Z.z. vzhľadom na neprimerané podmienky konkrétnej zmluvy o úvere v riešenej veci, náklady na spotrebiteľský úver boli vysoké, a preto Smernica rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách bola použitá v jednotlivých článkoch 3, 5, 6, 7 správne a zákonne, v časti žiadanej istiny s príslušenstvom potvrdzujúceho rozsudku bola úverová zmluva neúčinná a neplatná.

V prevyšujúcej časti aj s vysvetlením § 3 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom do 31.12.2008 (str. 7 ods. 3 rozsudku súdu) je rozsudok nepreskúmateľný a nesprávny, lebo nie je možné zistiť, čo čiastočne uhradila a čo neuhradila po odstúpení od zmluvy žalovaná (porovnaj dojednaný úrok vo výške 28,68 % ročne (2,39 % mesačne), ktorý mal podstatnou mierou prekračovať horný limit obvyklej úrokovej miery a výšku postupnej úhrady revolvingového úveru 2.904,26 € žalovanou, pričom nemožno len štatisticky rozčleniť žalovanú sumu a nevysvetliť dôvody zamietnutia čiastkových súm.

Súd použil správny právny predpis (O. z. a zák.č.258/01 Z. z.) a správne použité predpisy nesprávne vyložil a na daný skutkový stav ich i nesprávne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu nevyvodil správne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania v prevyšujúcej časti.

Podľa Čl.7 ods.2 druhá veta Ústavy Slovenskej republiky (uverejnenej pod č.460/92 Zb., v znení neskorších ústavných zákonov; ďalej len Ústava) právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky.

Podľa čl. 288 ZMLUVY O EURÓPSKEJ ÚNII A ZMLUVY O FUNGOVANÍ EURÓPSKEJ ÚNIE (Úradný vestník Európskej únie 2010/C 83/01) na účely výkonu právomocí Únie inštitúcie prijímajú nariadenia, smernice, rozhodnutia, odporúčania a stanoviská. Nariadenie má všeobecnú platnosť. Je záväzné vo svojej celistvosti a je priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

Odvolací súd zastáva názor, že či ide o závažné porušenie práva Európskej únie, ak je posúdená zmluvná podmienka dodávateľa za neprijateľnú z objektívnych dôvodov v zmysle čl. 3 Smernice rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v spojení s čl. 6 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach, pričom použitie vnútroštátneho procesného pravidla a aplikáciu zák.č. 150/2004 Z.z. v spojení s rozsudkom ESD z 27.6.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98 a ďalšie vo veci Oceano gruppo editorial SA proti Rocio m.Qintero, o podmienke nečestnej, v súlade s judikatúrou Európskeho súdu pri predchádzaní nečestných zmluvných podmienok, môže súd prvého stupňa výkladom podložiť len do tej miery, ak presvedčivo odôvodní rozsudok podľa § 157 O.s.p., teda je potrebné vysvetliť po rozčlenení sumy 497,32 €, ktorá bola žalobou žiadaná žalobcom aj s príslušenstvom tak ako je uvedená v odôvodnení rozsudku v prvom odseku odôvodnenia čl. 157 spisu, treba zvýrazniť, že žalovaná nie je znalá nekalých praktík žalobcu.

Odvolací súd podľa § 221 ods. 1 O.s.p. musel napadnutý rozsudok v prevyšujúcej časti zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. f), h) O.s.p.), pričom po doplnení dokazovania v rozsahu zrušenia, musí súd prvého stupňa rozhodnúť aj o trovách odvolacieho konania v rozhodnutí o veci samej. (§ 221 ods. 3 O.s.p.).

O.i. je treba vychádzať aj z vyjadrenia VÚ, pričom legitímácia na vstup VÚ bola daná zo zák. č. 250/2007 Z.z., avšak rozhodnutie o náhrade trov konania súdu prvého stupňa je predčasné, keďže je treba aplikovať ust. § 142 ods. 2 O.s.p. o čiastočnom úspechu vo veci a vo vzťahu k VÚ tiež s poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p. je treba zistiť účelnosť úkonov vykonaných VÚ.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.